

Sofia Leiby, 'The Bridge', mixed media on paper, framed, 85 x 65 cm
2015

Levy. Delval toont momenteel twee schilders die op het eerste zicht heel verschillend werken, maar na een tijdje opvallende overeenkomsten beginnen te vertonen. Sofia Leiby maakt kleurrijke abstracte werkjes waarvoor ze verschillende technieken combineert zoals acrylverf, vet krijt en zeefdruk. Ze hanteert een ongedwongen, spontane stijl die de beeldtaal van graffiti oproept. Die spontaniteit is echter bedrieglijk, aangezien de werken niet zijn ontstaan in een snelle roes, maar het resultaat zijn van een traag en beredeneerd proces. En dat is het geval voor beide reeksen die ze hier toont. In één serie herneemt ze de patronen die mensen achterlaten op een blad papier om in een winkel een nieuwe pen uit te testen. Een interessant idee, maar wel één waar al heel wat kunstenaars voor haar mee geëxperimenteerd hebben. In haar tweede reeks gaat ze verder op dat elan maar deze keer met een andere benadering. Ze werd op Instagram gecontacteerd door een persoon die ze nauwelijks kende en die haar foto's van zijn werk toonde. Die heeft ze vervolgens hernomen in een gelijkwaardige stijl als de eerste reeks.

Het contrast met Steven Baelen kan op het eerste zicht haast niet groter. Als het werk van Leiby getuigt van een kleurrijkdom en vrolijkheid van de nieuwe wereld, dan baadt dat van Baelen in de somberte van het Avondland. De kunstenaar toont een reeks schilderijen die – heel vaag – gebaseerd zijn op een eerdere tekening van zijn atelier in een expressieve signatuur. Het kleurenpalet is beperkt tot wit, grijs en zwart. De kunstenaar herneemt die reeks in verschillende werken waaruit alle figuratieve elementen zijn gezuiverd. Wel kan je met wat goede wil nog de architecturale opbouw herkennen in de compositie. Zoals een leeg vlak onderaan dat in elk doek terugkeert of de afstand tussen twee punten. Door een proces van uitwissen en toevoegen slaagt de kunstenaar er, op subtiele wijze, toch in een gevoel van ruimtelijkheid over te brengen.

Baelen maakt conceptuele teken- en schilder-kunst waarvoor hij vertrekt van eerder werk dat hij op haast onherkenbare wijze herneemt. Zoals een reeks tekeningen die gebaseerd zijn op een eerdere tekening waarvan hij met de computer telkens een paar lijnen heeft verschoven. Zo wordt het resultaat steeds anders.

Knap hoe de op het eerste zicht klassieke praktijk van beide kunstenaars een conceptuele lading krijgt door het gebruik van een voorafgaand werk dat niet getoond wordt: in het geval van Leiby is dat van anderen, bij Baelen van hemzelf.

Sam STEVERLYNCK